

مواگه پر کند. در برابر این مشکل چه باید کرد؟ به نظر می رسد که آفریقای جنوبی و دیگر همسایگان آفریقای زیمباووه باید دست از سیاست تحسین بی چون و چرای آقای مواگه به عنوان قهرمان آزادی بخش آفریقا بردارند و راهی پیدا کنند که رهبر ۸۴ ساله این کشور که موفق شد در سال ۱۹۸۰ مملکت خود را به حکومت اکثریت سیاه برساند به نحوی قبول کند که قدرت را بطور مسالمت آمیز به آقای تسوال جیرال واگذار نماید. این کار به هر قیمت که میسر است باید صورت پذیرد ولو آنکه او بطور موقت جانشین رئیس جمهوری فعلی شود و یک تجدید انتخابات را توسط مجلسی که گشایش خواهد یافت پیشنهاد نماید. آفریقای جنوبی که بیشترین نفوذ را در منطقه دارد و اخیراً از تخلیه یک محموله سلاح چینی که به مقصد زیمباووه حمل شده بود خودداری کرده است در مرحله جدی تر پا پیش نمی گذارد. رئیس جمهوری آفریقای جنوبی آقای «تابومبکر» که عملاً بیشترین تأثیر را می تواند در تصمیم گیریهای انتخاباتی زیمباووه داشته باشد از این که پایش به این موضوع کشیده شود ابا می کند. هنوز معلوم نیست که آیا راهی برای قانع کردن مواگه جهت کنار رفتن از قدرت هست یا نه؟ اما تقریباً محرز است که ارتش و ژنرالهای کشور در برابر فشارهای بین المللی شکننده اند. رئیس جمهور آفریقای جنوبی و سایر کشورهای آفریقا باید به این بلندپایگان تفهیم کنند که پایداری و مقاومت در برابر رأی اکثریت مردم، به بهای گزافی برای آنها تمام خواهد شد و می تواند موجب مسدود شدن حسابهای بانکی و محدودیت مسافرت برای آنها بشود. سازمان ملل و شورای امنیت آن در حال مطالعه وضع زیمباووه هستند و به نظر می رسد که این شورا می تواند از طریق اعمال فشارهای سیاسی و اقتصادی، مواگه را به تسلیم وا دارد. اما آنچه در خود زیمباووه می گذرد از یک نقطه نظر در خور تأمل است.

آقای مواگه از روز استقرار بر مسند قدرت، به بهانه آن که اقلیت سفیدپوست ساکن رودزیای سابق را از قدرت اقتصادی دور کند اقدام به کاری شبیه اصلاحات ارضی کرد به این معنا که سفیدپوستان که کشاورزی زیمباووه را اداره می کردند و همچنان که اشاره شد این کشور انبار غله آفریقا بود، ناگهان به دستور رئیس جمهور از مزارع خود اخراج و از مملکت بیرون رانده شدند و کار آنها به دست گروههایی از طرفداران مواگه سپرده شد که مطلقاً از کشاورزی، آنهم به شیوه متداول آگاهی نداشتند. در نتیجه سقوط آزاد اقتصاد کشاورزی زیمباووه آغاز گردید و گرسنگی و قحطی همه گیر شد. در برابر این بدبختی و در مقابل اعتراض مخالفان، مواگه دست به عکس العملهای خشونت آمیزی مانند زد. او با تشکیل نیروهای شبیه «اس اس» آلمان هر حرکت مخالفی را سرکوب کرد و مزرعه و خانه مخالفان را به آتش کشید.

دنباله مطلب در صفحه ۴۱

داده می شد. البته نباید فراموش کرد که رژیم نژاد پرست «یان اسمیت» در روزی که همان اندازه منفور بود که همتای آفریقای جنوبی اش؛ و مواگه مظهر مبارزه با نژادپرستی در سراسر کشورهای آفریقای که در رؤیای بریدن از استعمار و کسب استقلال بودند معرفی شده بود. اما همچنانکه در یادداشت بعد می خوانید می بینید که این قهرمان آزادی بخش چگونه بعد از محکم کردن پایه های قداست خود به یک دیکتاتور نمونه مبدل شده است و طرز کار او چه در اداره مملکت و چه در به راه انداختن انتخابات و تقلب در آن و چه با تشکیل گروههای ضربت، شبیه همه دیکتاتورهای امروز است و در گزارش اولیه ای که در همین صفحه در ماههای پیش چاپ کردم آمده بود که چگونه او و همسر جوانش در کشوری که در آتش فقر می سوزد از یک زندگی مجلل و مرفه برخوردارند و لباسهای گرانبه و کفش و کیف خانم ایملیدامارکوز همسر فردیناند مارکوز رئیس جمهوری دیکتاتور فیلیپین را در خاطره ها زنده می کند.

(۶)

آیا کنار خواهد رفت؟

انتخابات مجلس و ریاست جمهوری در زیمباووه موضوع بحث روز مطبوعات و رادیو تلویزیونهاست. چهار هفته پیش آقای مواگه انتخابات را در این کشور برگذار کرد. او که از ۱۹۸۰ تاکنون بر کشور استقلال یافته زیمباووه حکومت میکند، مرتباً در انتخابات ریاست جمهوری نامزد شده و برنده گردیده است. اما در انتخابات اخیر ریاست جمهوری که روز ۲۹ مارس صورت گرفت هنوز نتایج نهایی اعلام نشده و رئیس جمهوری و اعوان و انصارش به بهانه مخدوش بودن و کم شماری آرا، مشغول طرح نقشه تغییر آرای مردم اند و در همان حال حمله به مخالفان رئیس جمهوری از شدت بی سابقه ای برخوردار شده است. فکر حکومت این است که حتی اگر مجلس به دست مخالفان افتاد آنها مقام ریاست جمهوری را که ناظر نهایی و حاکم بر سرنوشت مردم است از دست ندهند. آقای مواگه بر کشوری حکومت می کند که نرخ تورم در آن به ۱۰۰/۰۰ درصد رسیده و متوسط عمر انسان زیر چهل سال است. عموم مردم زیمباووه بیتابانه خواستار یک تغییر اساسی هستند. باز شماری آرای مجلس شورانسان داد که حزب مخالف «جنبش برای تغییر دموکراتیک» اکثریت صندلیهای پارلمان را برده است. در همین حال ناظران بیطرف و مستقل که بر آرای ریاست جمهوری نظارت دارند، مدعی شده اند که آقای «مورگان تسوال جیرال» رهبر جنبش نامبرده ۴۹/۴ درصد آرا را بدست آورده در حالی که رئیس جمهوری مواگه بیش از ۸/۴۱ درصد رأی نیاورده است. اکنون همه کسانی که به زیمباووه چشم دوخته اند درانتظارند که باز شماری آرای ریاست جمهوری به صورتی انجام پذیرد که مورد قبول طرفین باشد. در این مرحله است که باید دانست برای دوباره شماری آرای ریاست جمهوری حکومت به حد کافی وقت دارد که صندوقهای رأی را هر قدر که دلش می خواهد به نفع آقای

ادامه مطلب یادداشتهای بی تاریخ از صفحه ۲۲

خانم هیلاری کلینتون سکوت کرده است؟ این خانم رنگین مدعی شده است در صورتی که ایران قصد حمله اتمی به اسرائیل را داشته باشد و او در آن حال رئیس جمهوری آمریکا باشد ایران را از صفحه روزگار محو خواهد کرد؟ «من از شما می پرسم که چرا در برابر این تهدید به وظیفه خود عمل نمی کنید؟» فکس آقای فرهاد در اینجا تمام می شود. در مورد المپیک هنوز وقت داریم و باید با فرصت به آن رسید اما حرف ایشان درست است. خانم هیلاری کلینتون هفته پیش ضمن حرفهایی که در جریان رأی گیری مقدماتی ایالت پنسیلوانیا زد، اظهار داشت که آمریکا قادر است ایران را محو کند. حرفهای خانم سناتور حتی اگر برای یک هدف تبلیغاتی انتخاباتی زده شده باشد از نظر گاه هیچ ایرانی پذیرفته نیست و طبعاً آقای فرهاد حق دارد که مثل هر ایرانی شریفی دلواپس سرنوشت و طنن باشد. اما این که خانم کلینتون یا آقای اوباما کدام بخت بیشتری دارند بد نیست به عکس هفته که روی جلد مجله تایم این هفته چاپ شده است، نگاهی بیندازید.

(۵)

انقلابی دیکتاتور

چندی پیش در همین صفحه مقاله ای داشتیم در معرفی یکی از رهبران سرشناس نهضت آزادی بخش سیاهپوستان آفریقا، «رابرت مواگه» رئیس جمهوری زیمباووه امروز و رودزیای دیروز. در آن مقاله مواگه به خوبی معرفی شده بود و آمده بود که این روشنفکر شعرشناس متخصص شکسپیر چگونه حالا بیست و هشت سال است که با پنجه آهنین بر سرزمین پربرکتی که روزی انبار غله آفریقا نامیده می شد حکومت می کند و چه سان مملکتی را که به تصدیق همه با کوششهای انقلابی او و سازمانش به استقلال رسید به ورطه ورشکستگی و افلاس کشانده است.

شباهت رفتار و منش «مواگه» به بسیاری از انقلابیون به قدرت رسیده و نیز جنجالی که در این چند هفته بر سر انتخابات مجلس و ریاست جمهوری این کشور در گرفته است مرا وادار کرد که از چندین مقاله و تفسیر که در روزنامه های فرنگی آمده بود بهره گیرم و یادداشتی در این باره بنویسم. یادداشتی درباره شکل حکومت مواگه و تفسیر و تعبیری که از حال و روز زیمباووه در مطبوعات خارج شده است. بر این مقدمه باید این افسوس نامه را هم اضافه کنم که در سالهای شصت و اوایل دهه هفتاد مواگه در چشم نیروهای چپ و مبارز ایران در خارج از کشور مقامی در حد یک نیمه خدا داشت و دوستان من در آن خط، معتقد بودند که روح پاتریس لومومبا در پیکر رابرت مواگه حلول کرده است. و این در حالی بود که انقلابی بودن و سلاح به دست گرفتن مد روز کشورهای جهان سوم شده بود و هر کس در رأس دسته ای می توانست مبارزه مسلحانه را علیه حکومت نامردمی رهبری کند، در صف قهرمانان جای

از میان قدرتهای بزرگ، روسیه فروشنده مواد اتمی و تکنولوژی هسته ای به ایران است و چین خریدار نفت این کشور. بنابراین هر دو این کشورها بیش از آن که به یک نمایش همبستگی جهانی دل بسته باشند گرفتار مسأله عرضه و تقاضا هستند و خرید و فروش. انگلستان، فرانسه و آلمان جبهه سخت تری گرفته اند اما آنها هم روابط تجاری با ایران دارند و نمی توانند در شرایطی که قیمت نفت از بشکه ای صد دلار تجاوز کرده و رو به بالا دارد به یک تولید کننده مهم مثل ایران فشار بیاورند. رئیس جمهوری بوش که بیش از همه در مخالفت با ایران اصرار می ورزد گرفتار این فکر است که چطور می توان ایران را با وعده کمکهای بیشتر از راهی که می رود بازداشت. او همچنان گرفتار واژگون بختی های جنگ عراق است و دست و بالش چندان باز نیست. آقای بوش مکرراً اظهار داشته است که اجازه نخواهد داد که ایران به سلاح اتمی دست یابد. بسیار خوب، ممکن است او تا مدتی که از زمان ریاست جمهوری بوش باقی مانده است بر این نظر باقی باشد و پای بفشارد. اما این زمان کوتاه است و ایران فرصت بیشتری در اختیار دارد و خطر ایران اتمی به مراتب سرعت بیشتری به خود می گیرد. سه قطعنامه سازمان ملل که در سومین آنها روسیه و چین برای سبک شدن فشار سعی بسیار کردند، کار را بر تهران آنچنانکه باید سخت نکرده است. اکنون وقت آن است که گروه ۵+۱ تصمیمات جدی تری برای جلوگیری از اتفاقی که در راه است؛ اتخاذ کنند. فرضاً تحریم معامله با بانکهای ایران، تحریم فروش سلاح به ایران، تحریم سرمایه گذاری در ایران؛ اما این تصمیمات باید به اتفاق گرفته و اجرا شود. از طرف دیگر واشنگتن باید به تهران پیشنهادهای جدی تری در زمینه کمکهای اقتصادی، تجدید روابط سیاسی، همکاری با سازمانهای بازرسی بین المللی بدهد و در مقابل از ایران بخواهد که دست از تولید سلاح اتمی بردارد. به نظر ما وقت آن رسیده که آقای بوش مقام عالی رتبه تری از سفیر آمریکا در عراق را برای ابلاغ این پیام به نزد ایرانیان بفرستد. متأسفانه تاکنون هیچ نشانی از این تمایل به گشایش باب گفتگو دیده نشده است. برخلاف سر و صدای آقای احمدی نژاد قرائن نشان می دهد که ایران مشکلات فنی بسیار در سر راه پروژه های اتمی خود دارد و باید از این سردرگمی و گرفتاری استفاده کرد. هنوز فرصت برای رام کردن ایران و این کشور را به سر میز گفتگو آورد، از دست نرفته است.

(۴)

چرا در مقابل توطئه خاموشید؟

فکس از: فرهاد... لندن

«قصه من تعریف و تمجید از کسی یا خرده گرفتن بردیگری نیست. فقط چون خواننده یادداشتهای بی تاریخ هستم. می خواهم پرسم اولاً شما چرا با آن سوابق ورزشی نویسی، درباره جنجال المپیک چیزی نمی نویسید؟ ثانیاً چرا کیهان در مقابل اظهارات

آریا

رستوران

با ۱۸ سال سابقه در رستوران های «اورنج کانتی» و برگزاری جشن ها و میهمانی ها و با داشتن

دو سالن «Banquets» و کادر مجرب آماده برگزاری میهمانی های شما با بهترین کیفیت

مکانی متفاوت، گرم، دوستانه و خانوادگی با غذاهای دلپذیر ایرانی و ایتالیایی پذیرای شما و میهمانان عزیزتان می باشیم

با قیمت مناسب و سرویس عالی (با گوشت حلال)

سفارش غذا از بهترین مواد سالم و تازه تهیه شده.

Happy Father's Day

با صمیمانه تدریگات به تمامی پدران عزیز به مناسبت روز پدر

Happy Father's Day

Bring your dad and celebrate Father's Day with us

Please Make Your Reservation Now!

June 15th, 2008

Lunch
Special

M-F 11:00 to 3:00

(۴۰۸)۹۹۶-۹۶۰۶

19930 Stevens Creek Blvd., Cupertino, CA 95014
www.aryarestaurant.com

(408)996-9606